

ki ima dve krasni farni cerkvi, eno za Nemce*), drugo za Slovence v mestu in okolici bivajoče.

V Ptuj je sedaj nižja realna gimnazija z ravnateljem in 7 profesorji; učencev se je tekoče šolsko leto vpisati dalo 130, med temi je le kakih 10 trdih Nemcev, ogromna večina je čiste slovenske krvi, in vendar je ravnatelj trd Nemec in še eden gg. profesorjev; učni jezik se vé da je nemački. — Ko se je pred 12 leti tukaj čitalnica snovala, so narodnjaki mislili, da, če bo mogoče za Ptuj gimnazijo priboriti, zasije slovenskemu narodu milejše solnce. V svojem „pozivu“ dné 12. junija 1863 so snovatelj čitalnice te-le besede izrekli: „Povsod med národom cvetoče čitalnice, kot ognjišča národnega duhá, so živi svédoki poganjanja za národno priznavo in veljavo, ter žive želje in prizadeve za národni razvoj. — Staroslovensko ptujsko mesto, za ljudstvo daleko višje 100.000 duš najznamenitejši kraj, je vidoma poklicano, da se za nje v povzdigo národnega duhá za središče postavi.“

In sedaj, ko od tiste dobe teče 12. leto, in je gimnazija ustanovljena, žalibog ni slovenska, kakor smo mislili, temoč nemaška; — čitalnica, ki je več let lepo napredovala, se komaj še drži! Profesor G. je obljubil petje urediti, ako le tri gotove pevce pridobi. V Ptuj je 7 ljudskih učiteljev, vsi so Slovenci, in — blagi gospod še treh glasov ni mogel dobiti! O nesrečna nesloga, koliko bridkih rán si že vsekala tužni slovenski domovini! Alj bo kedaj ura rešitve bila?

Proč me žene od Ptuja, v Zagrebu se delajo priprave za slovesno odprtje vseučiliča, tu ima biti prihodnje za vse Jugoslovane središče národnega razvoja in ved. V Zagreb tedaj! kličem prijatelju, hajd v Zagreb! Mimo Ptuja drči železni voz proti vzhodu in zahodu, kamor se hočeva obrniti? (Zagreb leži od Ptuja naravnoč proti popoldnevu). Misliva, „ab oriente salus“, tedaj proti vzhodu v Zagreb. Po 10. uri popoldné gre vlak urno naprej po spodnjem Ptujskem polju; prva postaja brž pod Dornovo, kder ima liberalni grof Turjaški (Anton Auersperg — Anastasius Grün) lep grad, so Možkanci, tako pravi ljudstvo, ne „Možganci“, kakor kaže napis na postaji. Možkanci so spodnji in gornji. Tu in na Dornovi in še v nekterih vaseh te okolice se obilno luka (čebula) prideluje; marsikteri kmet do 300 gld. in še več za ta pridelek na leto potegne. Ti pridni kmetovalci oskrbujejo s čebulom skoro vse slovenske pokrajine, deloma tudi Ogersko, Hrvaško in nemaški Štajer; vozijo ga v Ljubljano, Zagreb, Kanižo, St. Gothard, Gradec itd. — navadno vse s svojimi konjiči. Polje je tu suho in toplo, na čistem prodeu je za 1 pedenj rodovite prsti, ktera se dá na drobno povlačiti in lepo zrahljati; — tako zemlja čebul ljubi, mora se pa večkrat plesti, da lepo debel zraste. Tujci se tukaj čudijo nad ozkimi ogoni; pa to ima svoj uzrok: zemlja za rod je

plitva, in tako ne morejo globoko orati, česar je pri širokih slogih treba, sicer bi goli kremen (kižlek) izoravali; še tako morajo vedno za brazdo kamenje pobirati, ktero se meče na cesto, kamor sliši. (Dalje prihodnjič.)

Razne stvari.

(Za župana) v Mariboru je bil 31. dec. izvoljen g. dr. Reiser, za namestnika g. dr. Duhač.

(**Katol. pol. društvo v Konjicah**) napravi rojstni dan svojega nepozabljivega ustanovnika dné 10. prosinca, t. j. prvo nedeljo po sv. 3 kraljih „besedo Rozmanu na čast“, po kateri se bodo društvenikom nekteri spominki na rajnega vč. gosp. prvomestnika delili. Zbor se začne ob pol štirih popoldne v navadni hiši. Vse ude uljudno vabi zapisovalec.

(**Katol. pol. društvo v Slovensgradcu**) bode imelo zbor na praznik sv. treh kraljev; popoldne ob 1/2 4 je začetek. Vse ude vabi uljudno odbor.

(**Shod volilcev**) je sklical dné 30. dec. v Mariboru poslanec Frice Brandstetter, da jim odgovor da o svojem delovanju v drž. zboru l. 1873/74. Če so volilci liberal in poslanec tudi liberal, je odgovor lahek, ker so si vsi „glih“.

(**Srečen dan**) je bil za g. Wretzelna 29. dec., ker se mu je vpricho okr. šolskega sveta pripel križec za zasluge v pospeševanju ponemčevanja slov. otrok v radvanjski šoli. Svečanost se je vršila na domu poslavljencea, kar je res najpametnejše bilo, ker bi sicer v javnih prostorijah n. pr. kazininih, veliko kokodaje, pa malo jaje bilo.

(**O agentu Stancel-nu**) pozvedamo iz zanesljivega vira, da ga je banka „Slovenija“ že jeseni zato odpravila, ker je z izmišljenimi tarifi zavarovancev lovil, kterih je potem več izstopilo, kar je vse banki na škodo.

(**Pozor ljutomerski okoličani!**) Iz ljut. okolice se nam piše, da je tamošnji nemškutarski trgovec, J. Steirer, povsod obsipal svoje „slovenske razglase“, kako „fal“ da daje svojo „novo in dobro blago“. Vabilo obeta vsem, kteri več kot za 2 gld. kupijo, krožo „dobro pijače“; kdor pa več kot za 10 gld. kupi, „dobi piti in en robec povrh“. Ker pa je ta trgovec z vso svojo žlahto zaklet nasprotnik naše narodnosti, se mu Slovenci za njegovo „dobro blago in pijačo“ lepo zahvaljujemo, tim bolj, ker smo uverjeni, da ga mora vsak prav drago platiti. Sicer pa z dobro vestjo priporočamo vsem, kteri hoté kaj kupiti, poštenega in vrlega narodnjaka, g. M. Zemliča, štacuno, v kteri se dobiva po zmerni ceni dobro blago.

(**Ponarejeni kuponi**). Dunajska policija je zasledila vsled ovadbe v Peštu goljufe, ki so jako veliko kuponov od akcij ogerske iztočne železnice ponaredili. Ti so: K. Weiss, solastnik borzne pisarnice na Schottenringu v Beču, nja sestra udovica Roza Springer in Ad. Deutsch, brat lastnika peštanske tiskarnice, Mor. Deutsch.

*) Večidel na pol ponemčeni Slovenci.

(Nesreča na morju). Poroča se o grozni nesreči, ki je zadela uboge izseljence, vozeče se na barki „Kospatrik“ proti Novi Zelandiji, nižje dol od Avstralije na tihem morju. Na barki se vname 17. nov. 1874 ogenj, ki sredi morja barko pokonča. Od 465 potnikov so se le trije rešili.

(Iz majšberške fare) došla nam je prošnja naznaniti, da ni mladi Ljubaj kriv, da se njegovemu, v božičnih praznikih zamrlemu, obče spoštovanemu očetu Jurju, na božični dan ni zvonilo, ampak da je tega mežnar kriv, ki ni skrbi za to imel, dasi 60 gl. gotove plače na leto ima.

(Gg. Matičarjem) v Mariboru in okolici naznanjamo, da je poverjenik, gosp. profesor Majciger, ravnokar knige za l. 1874 prejel ter vabi vljudno, naj se gospodje društveniki za nje pri njem ogledajo.

(Za družbo duhovnikov) so nadalje vplačali č. gg.: Jug Janez 50 gld., Canjker Jakob 6 gl.,

Kramberger Mart., Krener, Jaric Val., Kurnik Jan. mlj., Ermenec, Zdolšek, Skerta, Petan, Jug Franc, Krušič Jak. po 11 gld., Koren Mat. mlj. 10 gld. in Skubala Pet. 1 gld.

Listnica opravištv: Č. g. M. Fr. v L.: naročeni ste do 31. grudnia 1875.

Loterijske številke:

V Gradcu 24. decembra 1874: 85 42 22 63 88

Prihodnje srečkanje: 9. januarja 1875.

Na prodaj

imam dve kobilici črne barve, brez vsega zaznamka in telesnega pregreška, visoki ste blizo 15 pešic, stari ena 9, druga 8 let. **Cena** obema le 330 gld., in ste za vsakovrstno vožnjo.

Martin Krajnc,

posestnik v Podložah, Post Maria Neustift.

„SLAVIJA“

vzajemno-zavarovalna banka v Pragi.

Vsem našim gospodom zastopnikom in strankam s tem prijazno javimo, da smo osnovali početkom 1. januarja 1875

Podružni zastop

za spodnje Štajersko in Koroško

s sedežem v Mariboru, ter nja vodstvo izročili gospodu **Vekoslavu Raič-u.**

Gospod Vekoslav Raič je torej pooblaščen v zgoraj imenovanih kronovinih vse naše banko zadevajoče poslove opravljati in priporočamo čestitimu občinstvu, naj se v vseh zavarovalnih zadevah zaupljivo na njega obrača.

Trst, dne 23. decembra 1874.

Glavni zastop

vzajemno-zavarovalne banke „Slavija“ v Trstu.

Fr. And. Plésche.

Z ozirom na predstoječe naznanilo uljudno naznanjam, da začetkom 1. januarja 1875

Podružni zastop

vzajemno-zavarovalne banke „SLAVIJA“ za spodnje Štajersko in Koroško

v Mariboru prevzamem, in ga bodem vodil pod zgoraj navedeno firmo.

S to objavo čestito občinstvo prijazno vabim, naj se v vseh zavarovalnih zadevah omenjene banke na mene obrača s polnim zaupanjem, katero hočem vselej s točno in vestno rešitvijo opravičevati.

Maribor, dne 24. decembra 1874.

Vekoslav Raič,

podružni zastopnik

vzajemno-zavarovalne banke „Slavija“ za spodnje Štajersko in Koroško.

Pisarnica na glavnem trgu šte. 86.

V taci krajih, kjer „Slavija“ ni še zastopana, nastavili se bodo novi zastopniki. Dotične ponudbe naj se pošiljajo podružnemu zastopu v Mariboru.